

TRẦN THỊ BÔNG GIẤY

(TÂM BÚT)

BI KỊCH
MỘT NHÀ VĂN

(TÂM BÚT TTBG)

□

VĂN UYÊN 2016

BI KỊCH MỘT NHÀ VĂN
(TTBG thực hiện, Tháng Hai 2016)

Bản Đặc Biệt, Dành Riêng Cho TTBG.

Bìa: *Bức ảnh tặng của Jean-Pierre ngày ThuVân
bỏ Âu Châu đi Mỹ, April 12/1986.*

VĂN UYÊN EDITION.

First Printing, hardcover, July 2016 by
VĂN-UYÊN PUBLISHING COMPANY
849 N. Second St.
San Jose, CA 95112, USA

Copyright © by VĂN-UYÊN, USA
Text copyright © by TRẦN THỊ BÔNG GIẤY

All Right Reserved. No part of this publication may be reproduced or transmitted in any form or by any mean, electronic or mechanical, including photocopy, recording, or any information or storage retrieval system now known or to be invented, without permission in writing from the publisher, except by a reviewer who wishes to quote brief passages in connection with a review written for inclusion in a magazine, newspaper or broadcast.

Printed in the United States of America by
VĂN UYÊN PUBLISHING COMPANY.

Thư Từ Liên Lạc:

Trần Thị Bông Giấy

Nhà Xuất Bản Văn Uyên

849 N. 2nd St.

San Jose, CA 95112, USA

Điện Thoại: (1 408) 288-8869

(1.408) 571-9297

E-mail: ttbg@sbcglobal.net

www.tranthibonggiay.net

*Vì có những lúc Con thương Mẹ
Mẹ cảm ơn Con!
Và bây giờ ở nơi khác
Mẹ ước mong rằng Con sẽ được sung sướng hơn.*

*(... Fur die zeit wondu g'liebt mi hast
Da dank'i dir schon
Undi wunschti dass dir's anderwo
Bener mag geh'n...)*

*(Romain Rolland --1866-1944)
[]*

*Đây là bộ tác phẩm hoàn toàn thật,
rút ra từ những phần đời riêng của tác giả,
không chút gì hư cấu, từ địa danh
đến tên tuổi các nhân vật và chi tiết từng sự kiện.
Những "nhân vật", có người đang còn sống,
hoặc ở Việt Nam, hoặc ra ngoài quốc; nhưng cũng có người
đã vĩnh viễn "bỏ cuộc chơi"..
Từ lòng trân trọng yêu mến đối với quá khứ
và kỷ niệm, tác giả không muốn làm cái việc thông thường
vẫn thấy ghi nơi đầu trang nhất nhiều tác phẩm:
"Mọi tên tuổi nhân vật đều do óc tưởng tượng.
Nếu có sự trùng hợp chỉ là ngoài ý muốn tác giả."
Vậy, dám mong "những người xưa" có tên nêu trong
tác phẩm, nếu có điều chi phiến trách,
xin thông cảm và niệm tình tha thứ.
Sự Thật muôn đời vẫn là đầu mối dẫn đến
cái Thiện và cái Đẹp của Cuộc Đời.*

*Trân trọng,
Trần Thị Bông Giấy
[]*

LỜI TTBG

Chữ nghĩa là điều gằn gūi và dễ dàng nhất cho tôi phơi trải mọi nỗi niềm trong cuộc sống, nhưng quả thật, để mở đầu cho những giòng cuối cùng của đời mình thì thật là điều rất khó, khó hơn bất cứ tác phẩm nào trước kia tôi đã viết ra. Dù vậy tôi không thể ngừng ngồi vào bàn viết, bởi vì mọi thứ rồi sẽ trôi vào quên lãng trong khi trái tim tôi vẫn cứ uôm mù cho đến ngày cùng cuộc đời... Tôi phải mở cho xong cơn bạo bệnh hiện tại. Chẳng ai làm được điều đó cho tôi, trừ ra Thượng Đế, dù rằng cũng đáng Thượng Đế này đã từng ngoảnh mặt theo những thông khô độn dập trên đủ mọi phía tôi phải đối diện suốt một năm qua.

Tuy nhiên biết mở cách nào đây khi mà trong tác phẩm cuối cùng, nhân vật chính lại là đứa con gái nhỏ thân yêu, người "đi qua đời tôi" lâu dài hơn bất cứ ai, chia xẻ, gằn gūi, yêu thương, thân ái hơn bất cứ ai... "Mối tình cảm" lớn nhất trong một cuộc sống đầy thăng trầm thống khổ. Do đó mà sự "quay lưng" của Âu Cơ kể từ ngày Mẹ tôi chết đã làm trái tim tôi tan nát hơn bất cứ lần phản bội quay lưng của mọi người thân-sơ nào tôi từng gặp trong đời.

Nhưng rồi, cũng giống như lời nhận định của Phạm Thái Chung trong bài Tựa tác phẩm Trần Sa: "TTBG quan niệm một cách không bình thường rằng 'chỉ khi nào mất đi, người (đối tượng) kia mới vĩnh viễn thuộc về mình'", thì cho dù bây giờ đã mất *Âu-Cơ-của-hiện-tại*, tôi biết mình *vẫn-còn-Âu-Cơ-của-26-năm-quá-khứ*- qua chữ nghĩa riêng.

*

**

Vẽ lại chân dung đứa con gái xuyên qua những bài viết nhỏ của Âu Cơ và cũng của cả tôi nữa là một hình thức "nhặt nhanh gom góp kỷ niệm cho riêng mình một thứ tài sản lớn..." Vì vậy, trong BI KỊCH CỦA MỘT NHÀ VĂN (một "tác phẩm" mà "không là tác phẩm") được chia thành hai phần này, tôi chỉ biết làm cái hành động của *con dã tràng bé nhỏ cứ hoài se cát biển Đông* trong niềm an ủi mong manh rằng "vẫn còn đang rất gằn gūi đứa con gái nhỏ ngây thơ". Và như thế cũng đã **đủ là sức mạnh** cho tôi chấp nhận lần cúi đầu cuối cùng trước vị ác thần Định Mệnh. Một sự CHÀO THUA. Một sự bó tay ĐẦU HÀNG mà có lẽ đến vài chục năm sau những dòng viết này mới được làm cho sáng tỏ. Nhưng đó là vận số muộn màng, tôi phải can răng nhận chịu. Ôi!

*Khi nhân thế biết rằng sao Khuê sáng
Thì sao Khuê đã tắt hẳn rồi!*

Tác phẩm nghệ thuật điêu khắc "Bàn tay Thượng Đế" của Rodin vẽ hình trước mặt với những cái cười giễu cợt... Quả thật, trong Bàn Tay to lớn đó, cái nhân dáng nhỏ bé đang loay hoay tìm cách trốn chạy được Rodin tạo ra, **cũng chính là hình ảnh của tôi!**

(Trần Thị Bông Giấy
San Jose, Cali. sáng Feb. 18/2016, thứ Năm.)

[]

